РІК 1935. Квітень Ч. IV.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 1153/44. — В справі негайної допомоги для голодуючої Яворівщини.

З Яворівщини надіслано тут таку відозву:

„Допоможіть голодуючій Яворівщині.

Важкі часи настали для Яворівщини. В наші села ввійшов грізний голод, а за ним вже сьогодні появляються пошесні недуги. Надходяча весна не тішить працьовитого рільника, лице його запалося й пожовкло з голоду й журби, а діти його домагаються вже не хліба, а хоч пісної бараболі... І щож їм дати, коли ні в сусіда, ні в цілому селі, ні в інших селах не можна ні випросити, ні зажичитися, бо ніхто не має.

Сильні приморозки пізною весною 1934. р. винищили засіви озимі та ярі, а відтак слоти доконали решту. Так пропало збіже й бараболя для людей і паша для худоби.

Люди добрі! Повірте, що в Яворівщині є справжній голод. На 80.000 населення вже голодує 30.000, а прочі недоїдають — до якогось часу. А деж переднівок? Ви не повірили би, що діється. Навіть заможніші господарі, що мають по 10 і 12 моргів поля не мають дрібки зерна на хліб. Чи знаєте, що є випадки смерти людей з виснаження — голоду. Ось в початках сього місяця померла такою смертю одна самітна старушка на передмістю Яворова й щойно

за кілька днів сусіди випадково дізналися про її смерть.

Та пощо ранити Ваше серце такими описами. Ви розумієте й спочуваєте. Населення Яворівщини терпить голод і холод, а надходяча весна ще збільшає розпуку, бо нічим нема засіяти поля.

Вірте, нам стидно простягати руку за прошеним. Хоч наш повіт дуже вбогий, та минулими роками все радо спішив з поміччю іншим, які в дану хвилю цеї помочі потребували. Цього року мусимо самі просити:

Поратуйте нас! Накормiть голодного, осушіть слезу наших голодних і хорих дітей, Бог Вам стократно відплатить!"

Подаючи до відома отсю відозву, взиваю і горячо прошу всіх Всечесніших Отців і всіх моїх Епархіян, прийти з негайною поміччю для наших бідних братів Яворівщини.

Яворівщина по причині неурожайної, пісковатої землі, була уважана завсігди за країну убогу, у сю пору однак по причині цілковитого винищення сильними морозами всіх засівів, населення зачало вже голодувати а за голодом несеться вже марево пошесних недуг!

Всечесні Отці і дорогі Епархіяне! Вправді ми всі переживаємо тяжкі часи, важку матеріяльну нужду, однак не будьмо глухими на сей голос з голоду вмираючих наших рідних братів. Хоч самі збіджені та згноблені злиднями, поратуймо чим хто може, сих найблизших нашому серцю. Не даймо їм з голоду загибати, а сі жертви, що їх зложимо, будуть найкращим виявом наших душевних почувань любови ближнього, що її засвідчимо ділом перед Христом Спасителем що сказав: »Істинно кажу вам, о скільки ви се вчинили одному з сих моїх найменших братів, мені ви вчинили« (Мат 25, 40.). Догляньмо зором нашого серця в наших терплячих братях яворівського повіту самого терплячого нашого Спасителя!

До зложення сих жертв нехай заохотить нас ще зокрема сей Ювилейний Рік Відкуплення людського роду і Христової жертви на хресті. Нехай ся наша лепта на голодуючих буде нашим глибоким поклоном перед Розпятим Христом, нехай буде подякою нашому Спасителеви за Його муку, рани і смерть на Голгофті; нехай ся наша милостиня буде для нас сердечною просьбою о прощення

наших гріхів і о Боже милосердє над цілим нашим народом.

Перемишль в березні 1935 р.

ЙОСАФАТ, Епископ.

Ч. 1153. Поручається Всч. ОО. душпастирам заподати негайно до відома вірних повисшу відозву та збирати жертви в церкві, в спосіб заповіджений чи не заповіджений, та слати їх чим скорше до Канцелярії Еписк. Консисторії памятаючи, що в таких випадках, як голод, „подвійно дає, хто дає негайно". Еписк. Консисторія буде в міру надсиланих жертв пересилати їх до уряду парохіяльного в Яворові, який передасть їх Комітетови допомоговому голодуючих.

Про збірки харчів проситься повідомляти згаданий Уряд парохіяльний в Яворові. Доставою більших збірок харчів Комітет сам займеся.

Від гр.-кат. Еписк. Ординаріяту.

Ч. 983. — В справі парохіяльних згл. церковних домів.

Сучасні обставини вимагають від духовенства праці не лише в церкві, в парохіяльній канцелярії та при всяких духовних функціях, вони змушують його »вийти зі закристії« й іти в народ та гуртувати його в католицьких установах для оборони загрожених позицій.

В Епархіяльних Відомостях є поміщені статі про грозу хвилі і реферати про завдання духовенства під теперішній час зі закликами розвинути широку суспільну акцію згідно з наукою Христа по вказівкам католицької Церкви.

Якщо за цими закликами не послідували досі діла, якщо діла не принесли сподіваних успіхів, то причиною цего можна певно вважати брак відповідної власної домівки. Якщо суспільна католицька акція має нормально розвиватися, якщо вона має сповнити своє завдання, мусить мати свій власний осередок, своє домашне огнище, мусить сконцентруватися в свойому власному домі.

Ввиду цего справу парохіяльних згл. церковних домів належить вважати справою першорядної ваги. Парохіяльний згл. церковний дім має бути поза церквою осередком суспільної, харитативної й релігійно-освітної акції в парохії.

Еписк. Ординаріят здає собі справу з труднощий особливо фінансової натури злучених з придбанням чи з будовою відповідного дому, однак є переконаний, що ревний та второпний душпастир зуміє труднощі побороти і неможливий на перший погляд плян при помочі освідомлених і відданих справі парохіян зреалізувати.

Еписк. Ординаріят поручає Всч. О. Деканам справу будови парохіяльних згл. церковних домів в деканаті точно обговорити на найблищих деканальних зборах, намітити спосіб придбання засобів на їх будову, уложити плян будови з особлившим узглядненням осередка деканату і предложити туг з нарад в цій справі окремий звіт.

Ч. 1057. — В справі боротьби з торговлею жінками і дітьми.

Комітет боротьби з торговлею жінками і дітьми у Варшаві віднісся до Еписк. Консисторії з проханням, щоби занятися долею жінок і дігей, що виїзджають в ціли зарібку і в дорозі є виставлені на небезпеки зі сторони несовісних торговців жінками, дівчатами та дітьми.

В тій самій ціли видав згаданий комітет летючку, що в перекладі на нашу мову звучить ось так:

»До еміґранток. — Може ви коли чули, або читали по часописах, що молоді жінки і дівчата загибають без сліду так, що не можна їх ані віднайти ані нічого про них довідатися. Шукає родина, шукають другі, але надармо. Пропала, як камінь у воду! Тяжко цему повірити в часах желізниць, телеґрафу, телефону, радія, а однак таке буває! Щож це сталося з ними? Нічо іншого, як що у підступний спосіб їх зведено, вивезено до далеких переважно заморських країв і там продано до прилюдних розпусних домів.

Особливо наражені є на сю небезпеку такі, як ви еміґрантки, що єсьте змушені шукати зарібку і хліба в краю або заграницею. Чатують на них в дорозі підлі люди, що жиють з торговлі жінками. Такі торговці шукають передусім молодих і гарних, а при тім самітних дівчат, накидаються їм на провідників в подорожі і обдурюючи обітницями легкого а обильного зарібку, богатого мужа, красних строїв і забав, не тільки зводять з дороги чесноти,

але наражують на погубу душу і тіло. Якщо дівчина послухає, пропала! Посередник або посередниця вистараєся о фалшиві документи подорожі, улекшить все, а коли вкінці дівчина зрозуміє, о що ходить, тоді вже за пізно! Не знаючи чужої мови позбавлена свободи, побоями і голодом буде змушена погодитися зі своєю страшною долею, звичайно на ціле життя!

Тому не вірте чужим, що накидаються вам з такими принадними обітницями. В загалі в дорозі як найменше вдавайтеся в розмову з товаришами і товаришками подорожі, не звіряйтеся, в разі потреби звертайтеся о вказівки, раду або поміч тільки до урядників желізничих або корабельних, сторожів безпеки і духовних осіб, а на желізничих двірцях шукайте пань, що мають на руках опаску в барвах білій і жовтій. Сі пані се опікунки з Місії Двірцевої, що безплатно і чесно опікуються самітними жінками, подають пораду, показують нічліг і несуть поміч у всім. О подорожні документи старайтеся тільки у бюрах Еміґраційного Синдикату або у бюрах Фонду Праці.

Опікунки з Двірцевих Місій наглядають на желізничих Двірцях у наступних містах: Бялисток, Бидґощ, Ґданьск, Ґдиня, Ґродно, Ґрудзьондз, Каліш, Катовіце, Кельце, Краків, Лєшно. Люблін, Львів, Лодзь, Острів, Познань, Радом, Тчев, Варшава, Вильно, Збоншинь. Ченстохова«.

Подаючи се до відома Всч. Духовенства Еписк. Консисторія поручає щиро занятися сею справою, подати її до відома з проповідальниці і при кождій нагоді прилюдно і у приватних розмовах перестерігати еміґруючі жінки, дівчата і діти перед грозячими небезпеками.

Дуже порадним булоби також давати їм поручаючі листи до парохів тих місцевостей, куди виїзджають.

З гр.-кат. Еп. Консисторії.

Ч. 992. — В справі запрошувань Епископа на відправу богослужень у празники до парохій.

Буває таке, що Всч. ОО. Душпастирі просять Епископа на відправу богослужень до парохії в празники згл. і неділі доперва в останніх днях, коли вже все приготоване

і люди повідомлені що Архієрей приїде; тимчасом випаде нераз таке, що або Епископа запрошено вже на той сам день до іншої парохії, або Епископ взагалі перешкоджений. Через те повстають непорозуміння і завід, що дуже відємно впливають на нарід.

Щоби подібні випадки не лучалися, поручаємо Всч. ОО. Душпастирям, що просять Епископа о приїзд, щоби завчасу упевнилися чи Епископ буде міг прибути на даний день, чи ні. В кождому разі треба повідомити Епископа бодай місяць наперед і чекати на відповідь.

Конкурс на опорожнені місця двох інвалідів-дяків при Катедр. Храмі в Перемишлі.

При Катедр. Храмі опорожнилися місця фондаційні для 2 інвалідів-дяків. До тих місць є привязане вільне мешканнє і 300 зл. річної платні в готівці.

Стараючіся о одно з тих місць мають свої прохання заосмотрені в свідоцтва науково-службові і морального поведення внести через свій уряд пар. до Катедральної Капітули в Перемишлі.

З гр.-кат. Катедр. Капітули.

Конкурс на опорожнену посаду дяка при Катедрі в Перемишлі.

При Катедр. Церкві в Перемишлі є опорожнена посада дяка катедрального. Крім обслуги Перемиської парохії обовязки його є також уділяти в дяківськім Інституті фондації бл. п. Еп. Ів. Снігурського в Перемишлі, науку церковного уставу, руки Дамаскина і церковного співу: ірмольоґійного і хорального.

Ч. 1117. — Поручення „КАТОЛИЦЬКИХ ЧИТАНЬ“.

Редакційний Комітет Равського Деканату видає дальше протисектантські »Катол. Читання« — друком і накладом О. О. Василіян у Жовкві.

Поручається Всч. Духовенству, поширювати масово ці духовні читання особливо там, де секти вже поширенні та де секганти ведуть свою аґітацію-пропаґанду своїми сектарськими видавництвами. »Катол. Читання« популярні,

цікаві, легкі, повчаючі, придатні і для Духовенства і для вірних. Катол. Акція вимагає, щоб ми стали апостолами Божого слова не тільки через проповідування, але й через поширювання його друком там, де наше слово дійти не може.

Ч. 1254. — Конкурс на опорожнені парохії:

З речинцем до 15. травня 1934 виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії під умовинами як Ч. 822 в Епарх. Відомостях Ч. III/1935 ст. 37.

Деканат Лупківський: Лупків,
„ Любачівський: Синявка,
„ Лютовиський: Смільник,
„ Мединицький: Вороблевичі,
„ Старосільський: Букова.

ХРОНІКА.

Іменовання.

Ч. 1212. о. Канда Григорій — завідателем деканату Жукотинського.

Ч. 1278. о. Кабарівський Евстахій містодеканом Височанським.

Ч. 520. о. Волошин Микола, містодеканом лучанським.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 783. о. Боберський Юліян — Тарнава.
Ч. 770. о. Телеп Ярослав — Боратин.
Ч. 1017. о. Паращак Теодор — Гошани.
Ч. 1200. о. Чичула — Добра.

Завідательства одержали:

Ч. 1017. о. Липин Петро — Головецько дол.
Ч. 1000. о. Вандерер Володимир — Вороблевичі.

Ч. 800. о. Дутка Іван — Тенетиска.
Ч. 1200. о. Конюшко Володимир — Букова.

Померли:

о. Чапельський Антін, парох в Вороблевичах 10/3 1935.

Душу єго поручається молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 1. квітня 1935.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишли.